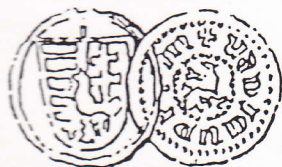

Csengélei

Krónika

★ INFORMÁCIÓS LAP ★

VI. évfolyam 22. szám

1997. november 15.

A fociöltöző bővítésekor

Dr. Varga Ferencsel készült interjúnk a 372. oldalon kezdődik!

(Fotó: Archívum)

Miről szavazunk 1997. november 16-án?

Röviden úgy lehet e kérdésre válaszolni, hogy a NATO-hoz való csatlakozásról dönthet a Magyar Nép!

Mi is a NATO? N - orth A - tlantic T - reaty O - rganisation, vagyis Észak-Atlanti Szerződés Szervezete. 1949. április 4-én alapította 12 ország (Nagy-Britanni, Franciaország, Hollandia, Belgium, Luxemburg, Dánia, Norvégia, Izland, Portugália, Olaszország, USA és Kanada). Későbbiekben még négy állam csatlakozott hozzá: Görögország, Törökország (1952-ben), NSZK (1955-ben), Spanyolország (1982-ben).

Legfőbb célja a tagállamok politikai és gazdasági stabilitásának megőrzése, a demokrácia védelme. A NATO a béke megőrzése érdekében létrehozott politikai és katonai szervezet.

Hogyan működik a NATO? A legfontosabb, hogy semmilyen döntés nem születhet meg, ha csak egy tagállam is ellene szavaz. A döntések meghozatala öt lépcsőben történik, mire az Észak-Atlanti Tanács végleges döntését meghozza.

Miért lehet nekünk jó a NATO? Megszűnik a sorkatonai szolgálat (hivatásos hadsereg lesz). Az országunk védelmi kiadásai jóval kevesebbek lesznek. Például ha az országunk légterének védelmét önállóan, a NATO nélkül akarnánk biztosítani, oda 140-150 harci gép kellene, melynek értéke 1000 milliárd forint. NATO tagként ez a védelem 30-40 harci géppel megoldható. A NATO védekezésre berendezkedett tömörülés. Megalakulása óta egyetlen tagországot sem ért támadás. Gazdasági fellendülés csak ott lehet, ahol nem háborúznak. Úgy gondolom, hogy Magyarországnak, nekünk mindannyiunknak szüksége van a világ legerősebb védelmi szervezetére.

Személy szerint az a kérésem a csengelei választópolgárokhoz, hogy a pártok és a hatalmi harcok kérdését félretéve menjenek el szavazni, és józanul mérlegetjék az ügy fontosságát, mielőtt döntenek. Döntésük előtt vegyék figyelembe országunk földrajzi elhelyezkedését is.

Sánta Ferenc polgármester

Irigy vagyok, vagy csak szomorú?

A gyermekét nevelő szülő sem érzékeli nebulója fejlődését úgy, mint a távoli rokon vagy ismerős, aki ritkán látja a gyermeket. Olyankor aztán ájzuldozva dicsérik. Hogy te milyen nagy lettél! Hogy te milyen szép lettél, amióta nem láttalak! Így látom én a falu fejlődését, mint tanyai lakos a falun élővel szemben.

Ha elmegyek a focipálya mellett, látom, eltűnt az öreg nyárfasor, ami a múltra emlékeztetett, helyében zöldell a díszfasor, szélmozgatta lombjával a jövő felé integet. A pályán körben négykézlábra állt padok kínálgatják hátukat a szurkoló közönségnek. A postához érve szomorú történelemre emlékeztető emlékmű áll mereven, melyre a körben ültetett színes virágok szórják tekintetüket. A templomparkban a gondozott, dús falombok között zavartalanul fészkelő madarak gondoskodhatnak a természet törvényei szerinti élet pótlásáról. Az önkormányzat figyel arra, hogy a parkokban a talaj kócos feje mindig gondosan nyírva legyen. A Faluház, melyre a vén Hold éjszakánként kinyújtja csápjait, megvilágítja kicsiny tornyait, a csendes félhomályban bagolyvárrá alakul. Mellette a rögtönzött kispiacon háziasszonyok szobroznak portékájuk mögött, már eszükbe sem jut, valamikor ott láb alatt voltak. A falu utcáinak nagy részét már pormentesen söpri fel az őszi szél. Csend van az oktatásban, a pedagógusok nem rágják egymás fülét. Mi ez a dög unalom?

A község dűlőútjai tarajos kígyóként fekszik végig a sok helyett meg nem művelt táblákat. Púpos teve hátukkal leszaggatják az autók kipufogóit.

Úgy gondolom, ha csinosítjuk a kislányt, akkor lesz szép, ha mindkét orcáját kipúderozzuk. Formás lábai furcsának tűnhetnek, ha az egyikre körömcipőt húzunk, a másikon pedig rajta hagyjuk a fapapucsot. Hiába a szép piros téglából rakott kémény a házikó tetején, ha faláról hámlik a vakolat. Nevetségessé válhat az a legény, akinek nyaka megmered a büszkeségtől, mert a kalapját ugyan teletűzdelte rozmaringgal, de közben nadrágjából kilóg az a

testrésze, amelyet mi férfiak a legjobban szégyellünk.

Lelki szemeimmel látom az olvasó szája szögletén az érthetetlen mosolyt, amikor arra gondol, miért ez az irkafirka, hiszen én közvetlenül fordulhatok az illetékesekhez. Nos, azért ez az írás, mert türelmetlen és makacs vagyok. Szeretem, ha a polgármester szembejövet hamvas fejét a földnek buktatja. Szeretném az idegszállait oly feszesre spanolni, hogy el tudjam hegedülni rajta legkedvesebb nótámat, "akácós út, ha végig megyek rajtad én".

Főként azért, mert szeretném, ha a polgármester dührohámot kapna, és azt mondaná: Ebből most már elég! A dűlőutak meg lesznek javítva, már csak azért is, hogy annak az oltári nagy - őstermelőnek az a hatalmas nagy - szeme be legyen fogva.

Polgármester úr, de jó is lenne!

*Valkovics Antal
tanyasi lakos*

Negyed százada Csengele orvosa

25 évvel ezelőtt, 1972. november 16-án kezdte meg munkáját községünkben dr. Varga Ferenc. A jubileum alkalmából nem egy szokványos méltatást közlünk róla, hanem egy interjú keretében magát az embert, életét és gondolkodását mutatjuk be.

Nemrég olvastam a Besenyszögi Újság októberi számát, melyben igen kedvesen emlékeztek meg Önről. Ha ennyire szerették előző munkahelyén, miért jött onnan el?

- Benniszülött szegedi vagyok, amíg Besenyszögre mentem, 3 hétnél tovább nem voltam távol a várostól. Oda azért kerültem, mert a bátyámat, aki szintén orvos, kinevezték a szolnoki KÖJÁL vezető főorvosának. Édesanyánk kérése volt, hogy legyünk közel egymáshoz. Kilenc évet töltöttem ott. Hat évig egyedül dolgoztam két körzetben, egy bokortanyás településen. Négy tanyai rendelóm volt, 24 ezer holdon. Mikor kinevezték, egy szombatista orvos dolgozott a

két állásban. Szombaton nem dolgozott, csak vasárnap. Mikor betöltöttem az üres állást, a Megyei Pártbizottság felszólította, hogy dolgozzon szombaton is, vagy megszüntetik a munkaviszonyát. Ő az utóbbit választotta. Évekig nem volt, aki a körzetet megpályázta volna, mert a település nagyon szegény volt. Az érdeklődők megkérdezték, hány autó van? Abban az időben kettő volt, a két állatorvosé. Így aztán messzire elkerülték a falut. 1970-ben nyugdíjba vonult Pali bácsi, a 78 éves kedves patikus. A helyére pályázó gyógyszerész hozta feleségét orvosnak. Kinevezése után, ha ügyeletben beteget küldtem a patikába, rosszindulatú megjegyzéseket tett a felírt gyógyszerekre és rám. Vadászott. Esélyem sem volt, hogy valaki a panaszaimat meghallgatja velem szemben. A kommunista elit abban az időben ezt a sportot üzte, mindenki puszipajtása volt. 1972. augusztusában a bátyám disszidált. Ajánlatos volt a betegek és a fiatalok szeretete ellenére más munkahely után nézni. Így pályáztam meg Csengelét, és kerültem ide 1972. november 16-án. Jellemző, a kolléganő azért a munkáért - amit én évekig végeztem -, fél év után Kiváló Orvos címet kapott.

Milyen állapotok voltak a községünkben, amikor megérkezett?

- Hónapok óta nem volt a falunak orvosa. Tisóczki Mihály, az akkori VB-titkár és Túri Ferenc jöttek el környezettanulmányt végezni Besenyszögre. Az ott hallottakkal meg voltak elégedve, így az én pályázatomat fogadták el a tanácstagok. Sokkal több tanya volt. A falu délután olyan csöndes volt, mintha senki sem lakna benne. Gyermekeim kérdezték: apu, itt nem lakik senki? Az elődöm nem szeretett kijárni a betegekhez, nagyon rossz véleményeket hallottam róla. Nekem pedig csak tennem kellett, amit Besenyszögön megszoktam, január elsejétől december 31-ig egyfolytában dolgozni, segíteni az embereken éjjel-nappal. Abban az időben 16-17 ezer volt az évi betegforgalom. Jelenleg a két orvosnak nincs az akkori forgalom kétharmada. Igaz, a lakosság is csak az akkori létszám kétharmada. Besenyszögön két évvel hamarabb átestem egy tsz összevonáson, itt a következő években szintén. Az idős betegeket a tsz-lovaskocsik hozták be a rendelésre. Három fogat jött Alsócsengeléről, Templomhalomról és Kelőpatakról. Faragó Sándor bácsi, Mezei Pista bácsi sokszor felültette a bakra a gyermekeimet, és

megszalonnáztatta őket. Így aztán, ha meglátták az utcán a fogatokat, nagy kezitsókolomot köszöntek nekik. Kezdetben úgy eltévedtem egy szürkületben, hogy Kisteleken kötöttem ki, és a kövesúton találtam haza.

Bizonyára vannak rossz és jó emlékei a két és fél évtizedes szolgálata alatt. Én most egy vidám sztorit kérek Öntől!

- Az egyik őszi éjszakán beteghez hívtak. Fújt a szél, zuhogott az eső, hideg volt. Úgy emlékeztem, hogy a dupla akácfa után van a kerítésen a bejáró. Igen ám, csak hogy közben felszántottak és másutt nyitottak kaput. A friss szántásba behajtottam. Akkor Daciám volt, tudtam, ha leveszem a gáزرól a lábomat, elakadok. A szántás közepén ez csak megtörtént. Erőlködtem egy kicsit az autóval, de tudtam, semmi eredmény nem lesz, csak elássa magát. A gazda meghallotta a motorbögést, kijött. Kérdezi, mit segíthetne? Mondtam, hogy deszkák kellenének a kocsi kerekei alá, hogy a szántásból kievickéljek. Kihordta a tanyából az istállóajtót, a kamraajtót, végül a szekér oldalait is. Hideg eső esett, csúsztunk, másztunk a homokban, emeltük az emelővel az autót, és mindenütt folyt belőlünk a víz. Időnként a gazda bement megnézni, hogy van a felesége, mindig jobb kedvvel jött ki. A feleségének múltban voltak a fájdalmai. A harmadik vagy negyedik bemenetel után hozott egy üveg pálinkát, mondván, hogy megsajnál, biztos nagyon fázok, vegyek magamhoz egy kis lélekmelegítőt. Egy-egy deszkahosszat mindig sikerült a szántásban előre haladni. Hajnal felé, mikor a kocsi kikerült a fűre, mindketten igen rózsaszínben láttuk a sötétséget. Mire bekerültem a beteghez, az addigra már csöndesen aludt. Úgy látszik az izgalmak következtében oldódott az epegöröse. Így aztán már nem volt a gazdán és rajtam kívül más beteg a környéken...

1990-től újabb orvos is dolgozik a falunkban. Eleinte a megélhetési gondok miatt éles ellentét volt Ön és az új kolléga között. Mára normalizálódott-e a helyzet?

- Nagyon sokszor mondtam és mondom most is: nem a két orvos között feszültek az ellentétek. Ha visszaemlékeznek, én akkor támadtam a másik orvos szükségességét, amikor annak személye még nem volt ismert. 19 éve dolgoztam a faluban, és ismertem a lakosság életkorát. Tudtam, hogy először az elvándorlások, később az

előregedések miatt a falu lakossága évről évre csökken. Tudtam, hogy a felettes hatóságok nem biztosítanak a rendelő és a lakás kialakításhoz egy fillért sem. Csak a fizetéseket biztosítják. Közben beindult az alapellátás reformja, amiben az ügynevezett teljesítmény finanszírozás azt jelenti, hogy minden állampolgár után ad a társadalombiztosítás egy fix összeget, ügynevezett fejpénzt. Amikor a helyi vagy megyei vezetőknél jelentkeztem, hogy érveimet elmondjam, mindkét helyen azt mondták: ehhez semmi közöm. A csengelei két körzet létrehozását semmi sem indokolta, hiszen Balástyán négyezer embert látott el két orvos, Sándorfalván pedig hétezer-hatszázat. Azaz egy orvos annyi beteget, mint itt ketten. A két állás kialakításakor 2400, jelenleg 2200 alatti a faluban élők száma. Majdnem 900 a hatvan éven felüliek, és 14 a tavalyi születések száma. A halálozás több, mint háromszorosa a születésnek. Elvándorolt a 70-es és 80-as években az a generáció, akinek most szülni kellene. A falu nem is olyan lassú elnéptelenedésre van ítélve, "önkeze által". A szétszórt tanyák, az előregedés ma mindkettőnknek sok munkát ad, csak a fejpénz erre nincs tekintettel. A társadalombiztosítás által biztosított havi ellátmányunk az országos átlag kétharmada. Miközben munkánk messze az átlag feletti erőfeszítéseket követel. Házibeteg ellátásunk az átlag háziiorvosi ellátásnak a négyszerese. Ezt pedig hosszas autózás után tudjuk elvégezni, nem pedig egy liftes házban. Ismételten szeretném leszögezni: nem a kollégánóvel, hanem a rendszer működtetésével voltak és vannak problémáim. Ezek a gondok nem csak csengeleiek. Az országban 1000 körüli lakosú körzet van vagy 1500. Ezek szétszórt falvas települések, vagy kis falvak, ahol az orvos jelenléte nélkülözhetetlen, miközben a működtetésre fordítható összeg sokkal kisebb, mint a városokban. Ennek következtében hátrányos helyzetbe kerülnek a fent említett települések.

Mi a véleménye a csengelei alkoholizmusról?

- Az alkohol az elmúlt 25 évben a falunkban kb. 180 halált okozott. A halottak jelentős része fiatal, akik ma is élhetnének. Sokszor mondom betegeimnek, hogy az alkoholizmus ellen egyetlen védekezés a megelőzés. Az alkalmi poharazgatások - "Na, igyon már egy

kicsit! Ez nem árt! Felnőtt vagy már, nyugodtan ihatsz!" - a mindenkori kezdetei a súlyos alkoholizmusnak. Az alkohollal szembeni félelem minden korosztályban, minden mennyiségben és minden helyzetben indokolt. Az alkoholizmus betegség. Egy ismert elmegyógyász professzor mondta, az alkoholizmustól nem lehet megszabadulni, csak szüneteltetni. Nagyon sajnálom azokat, akik hihetetlen szenvedések árán halnak meg ebben a "pénzért vett" betegségben. Ma már tudjuk, a gyermekek nevelésében döntő szerepe van a személyes példamutatásnak. Ez vonatkozik a családra, iskolára egyaránt. Az alkoholizmus kialakulásában nagy szerepe van az italozó családtagok és tanárok személyes példamutatásának. A szülőknek tudomásul kell venni, hogy italozásukkal azt a gyereket teszik tönkre, akiért mindent odaadnának. A fiúk nem hiszik el, hogy tíz év kemény italozás után impotensekké (nemileg tehetlenné) válnak. A lányok italozásának a későbbiekben magzati károsodás, koraszülés, szellemi fogyatékoság lesz a következménye. A családok tönkre mennek, szétzülnek. Az italozó családfő a kocsmában fennhangon átkozza a feleségét és gyermekeit, mintha az italozásának ők lennének az okozói. Az ittasság szégyen, az alkoholizmus halálos betegség. A társadalomnak nincs védelmi terve ezek megelőzésére. A farizeus állam milliókat költ az alkoholizmus elleni harcra, miközben milliárdokat zsebel be a szeszesitalok forgalmazásából. Aki poharat vesz a kezébe, jegyezze meg, figyelő szemek tekintenek rá és követni fogják példáját. Hány italozó szülő szeretné, ha valaki megszabadítaná gyermekét az alkohol rabságából! Tudjuk, hogy az alkoholizmus betegség, de az alkoholistának nincs betegség tudata, ezért nem is hagyja magát gyógyítani.

Az előző önkormányzati választáskor indult polgármesterjelöltként. Végül képviselő lett. A periódus vége felé ritkán lehetett látni az önkormányzati üléseken. Elege lett a közéleti munkából?

- Hitem, hogy a kommunista rendszer bukása után nem lesz nehéz az embereken segíteni, egy új irányba indulni. A 45 éves zsarnokság, megaláztatás elég ahhoz, hogy a rendszer kiszolgálóitól az emberek elforduljanak. Tudtam, a régi lecserélésére nincsenek meg az emberek. Ezért azoknak kellett a politika színpadára lépni, akik nem a régi

rendszer elkötelezett hívei voltak. Reméltem, hogy ezt mások is így gondolják. Polgármester-jelöltként elmondtam, hogy a falu érdekeit tartom a legfontosabbnak. Ismerem a falu gazdasági és népmozgalmi adatait, tudom, hova fogunk érkezni. Személyemben választási lehetőséget akartam adni azoknak, akiknek nem elég, hogy valaki jó ember, mert nem csinál semmit. A nép mást választott és ebbe belenyugodtam. Nagyon sokat szerettem volna tenni a testületben a falu érdekében, de ehhez nem voltak partnereim. Két évig hajtogattam a dolgokat, utána már csak azt tudtam mondani: ugye megmondtam. Nem növelte népszerűségemet, hogy szinte mindenben igazam volt. Kialakult az önkormányzaton belül, hogy nem kell rám hallgatni, mert így is elvagyunk valahogy. Azt az embert pedig, aki a számonkérésre annyit tudott mondani: "elfelejtettem", nem lehetett lecserélni. Ezt untam meg, ezért fordultam el a községi politikától. A jelenlegi önkormányzat működése bizonyítja, hogy igazam volt. Lehet összefogni a faluért és szépíteni, jobbitani az itt élők életét. Sajnos az elfecsérelt négy évet senki sem fogja a falunak visszaadni.

Tudomásom szerint a falunkba érkezése után Ön lendítette fel a csengelei focitéletet. Az Ön irányításával készült pl. az öltöző (ifjúsági klub) is. Hogyan emlékszik vissza erre az időre? Miért hagyta abba a trénerkedést?

- Nagyon szerettem futballozni, tízéves koromtól csapatban játszottam. Szerettem a labdát, a játékot, a közönséget. Besenyszőgre kerülésem után játékos-edzőként 30-40 gyereket tanítottam erre a gyönyörű játékra, igaz igen mostoha körülmények között. Át tudtam adni nekik a labda, a játék szeretetét. Elkezdtem ott is egy pálya és öltöző építést. Ma az a létesítmény Szolnok megye egyik legszebb sportpályája. Lecserélték róla a sziket tisztai fővenyre, locsolják, öröm rajta játszani. Ez Szolnok megye egyetlen falusi alagsővezett játszótere. Az öltözőt 1969-ben ötvenezer forintból kezdtem el építeni. Én voltam az építető, kivitelező. Naponta szedtem össze a kőműveseket és segéd munkásokat. Meg is kapták érte a tanácsi vezetők - miután eljöttem, a "Társadalmi munkáért" kitüntetését. Kezem alatt országos ifi válogatott, NB I-es focisták nőttek föl. Mikor ide kerültem, itt is nagyon mostoha körülmények fogadtak.

Reméltem, itt is föl tudom izzítani a labdarúgás parazsát. Rendbe hoztuk a pályát, öltözőt építettünk. Csak az edzésre nem jöttek ki a fiúk, márpedig az anyja hasában senki sem tanul meg focizni. Több vereségben volt itt részem, mint egész életemben, pedig 25 évig játszottam. Mindenkinek könyörögni kellett, hogy jöjjön edzésre. Nem jöttek, meguntam!

Önt eléggé radikális, szókimondó embernek ismerik. Nem volt ebből problémája?

- Szolnokon előfordult, hogy riportot készített velem a szolnoki rádió. Nem adták le. Mikor utána érdeklődtem, azt mondták: a pártbizottság így döntött... Egész életemben az egészségügy legnehezebb területein dolgoztam, összesen két munkahelyem volt. Senki nem irigykedhet rám, ahogy itt mondják, a kapu nem kell senkinek. Így aztán hagytak dolgozni.

Ha vitathatók is az Ön elképzelései - itt nem az orvosi munkájára gondolok -, akkor is mindig kiérződik belőle Csengele jövőjének a féltése. Mitől van ez az indíttatása?

- Minden helyzetben és mindenkor hűséges vagyok egy Hazához, egy Néphez. Szeretem azokat, akik között élek. Életemben nagyon kevés változást tudtam elfogadni. Nem cseréltem iskolát, egyesületet, és munkahelyet is csak egyszer. A csengelei ember történetileg szegedi. Én ide hazajöttem. Kezdetektől éreztem, hogy itt rám szükség van. Felsőfokú végzettségű emberként tisztában vagyok azzal, hogy nagyobb a felelősségem a jövőt illetően, mint az átlag állampolgárnak. Mít jelent ez a gyakorlatban? A tanyám eladásakor a vevőnek hosszan ecseteltem az itt felsejülő lehetőségeket. Ennek következménye lett a Vetter cég megtelepedése. Hitem szerint a falu jövőjét nekünk kell alakítani. Ennek egyik tartópillére a munkahelyteremtés.

Semmilyen elfogadható szakmai indoka nem volt az iskolák körzetesítésének. A gyerekekre, a szülőkre hatalmas terheket tett a tanyai iskolák megszűnése. Volt olyan tanyai szülő, aki gyermekét behozta a központi iskolába, és az orvosi váróban ült, míg télen hazavihette. A megszüntetett iskolához nem egészen két kilométerre lakott. A jelentős tanyai lakosság miatt az iskolák körzetesítése falunk fiatalsága elvándorlásának egyik okozója. Ez volt a kegyelemdőfés a mi tanyavilágunknak. Nem maradtak a tanyában csak az

őregek. Nagyon sajnálom, hogy nem tudjuk azt a hatalmas értéket megfelelőképpen működtetni, amit a melegvizes kutak jelentenek. A megfelelő hasznosítás a működő és nem működő kutak vonatkozásában hosszú távra biztosítaná a falu jövőjét. Az ingatlanok értéke felemelkedne, és az idevándorlók által biztosan nőne a születésszámunk is. Hogy mit jelent egy működő, jól hasznosított melegvizes kút, azt mindenki láthatja Majsja példáján. Kistelek minden vonatkozásban szerencsésebb, mint Kiskunmajsja, mégis az utóbbi fejlődése töretlen, messze Kistelek előtt jár.

Ön az orvosi végzettsége mellett megszerezte közgazdász diplomáját is. Annak idején, heves vita után megkapta a legmagasabb fizetési kategóriát. Most már vállalkozó. Van-e még jelentősége az F kategóriájának?

- A második diploma egy játék volt, meg akartam győződni, hogy szigorú számonkérésre tudok-e megfelelő teljesítményt nyújtani. Nagyon jó volt megint diáknak lenni. Ülni a padban, felkészülni a vizsgákra, érezni a vizsgadrukkot, és elkönyvelni a jó eredményeket. Feleségem, fiaim nagyon izgultak értem, és ők is büszkék voltak rám. Összes vizsgám - két jó kivételével - jeles volt.

Az F kategória törvény szerint járt annak, aki másod-diplomával rendelkezett, és adható volt annak, aki munkáját hosszú időn át jól végezte. Másod-diplomának számított mindenféle pártfőiskola, pártakadémia és politikai fejtágító. Akik vehemensen támadtak, azok csak ilyenekkel rendelkeztek. Így aztán megkapták az F kategóriát. Nem akarok neveket említeni, akit érdekel személyük, megismeri a korabeli újságokból. Jelenleg, miután vállalkozó vagyok, ennek semmi jelentősége nincs. Akkor is ennyi lenne a társadalombiztosítási támogatás, ha tíz diplomám lenne.

Öt gyermeke közül egy sem lett orvos. Ön beszélte le őket erről a pályáról?

- Gyermekeimre nem akartam ráerőszakolni a saját szakmámat, ez nem jelenti azt, hogy a munkámat lebecsülöm. Hitem szerint orvosnak kora gyermekkortól kell készülni, mert ez a szép szakma hivatástudattal is jár. Nem akadályoztam volna meg, ha valamelyik orvos szeretett volna lenni, és lehetőségem szerint segítettem volna. Az egyetemi felvételek körüli huzavonák miatt nem láttam

biztosítottak, hogy akármelyiket már gyermekkorban erre a pályára biztassam. Ismerek olyan embert, aki harminc évesen került az orvosegyetemre (36 évesen fog végezni), szerencsétlenné téve önmagát és családját. Azt, hogy tudok gyermeket nevelni, most már merem mondani, mert mind felnőtt, rendes ember. Egy idős néni mondta, doktor úr, a maga gyermekei milyen csöndben nőttek föl. Erre csak azt mondhatom, hála Istennek. Nem kellett egyiküket sem lebeszélni, látták ők az orvosi hivatás árnyoldalait is. Az állandó készenlétet, az izgalmakat, a nehézségeket. Gyakran felébredtek az éjszakai hívásokon. Az egyik egy téli éjszakán megkérdezte: ebben a hidegben is menned kell apa?!

Végezetül: mit felejtettem el még megkérdezni?

- Kitől kapta életében a legnagyobb segítséget? Ki tette lehetővé, hogy 24 órát dolgozzon betegeiért? Egyszerűen válaszolhatok. Az életem, a családom nyugalmáért, biztonságáért a legtöbbet a feleségemtől kaptam, és kapok jelenleg is. Nélküle nem tudom elképzelni sem a múltat, sem a jelent, sem a jövőt. Együtt élünk 35 éve, együtt dolgozunk 33 éve. Felneveltünk 5 fiút, nyolc unokát szerethetünk, jó volna, ha ez még sokáig tartana, és megélnénk az unokák felcseperedését!

(-r -ly)

Új rendszer a szarvasmarhák megjelölésében és nyilvántartásában

A közelmúltban, 1997. szeptember 18-án lépett hatályba az egész hazai szarvasmarha állományra érvényesen a 62/1997. (IX. 10.) FM. számú rendelet, amely szabályozza a szarvasmarhák egyedi, tartós megjelölésének és számítógépes központi nyilvántartásának szabályait.

A rendszert több fejlett országban már sikerrel alkalmazzák. Magyarországi bevezetését járványvédelmi, tenyésztési, gazdaságpo-

litikai és tulajdonvédelmi szempontok indokolják: kulturált, színvonalas szarvasmarha tartás és tenyésztés nem képzelhető el egységes nyilvántartási és azonosítási (ENAR) nélkül. Az ENAR előírással működtetése elsősorban a szarvasmarha tartók érdeke, mert a tej, a tejtermék, a vágómarha és a marhahús gazdaságos belföldi, és különösen export értékesítése rövid idő múlva csak nemzetközileg elfogadott módon azonosítható és központilag nyilvántartott szarvasmarháktól lesz lehetséges. Ennek a követelménynek az ENAR-ba tartozó állat teljes mértékben megfelel. Az eddigi rendszerrel az ENAR-ra való átállást szeretnénk megkönnyíteni az érintettek, elsősorban a szarvasmarha tartó gazdák számára azzal, hogy összefoglaljuk a rendeletben előírt legfontosabb tudnivalókat és teendőket:

- Az ENAR alkalmazásának az a célja, hogy valamennyi szarvasmarha tartási helye az állategészségügyi és állattenyésztési hatóságok részére folyamatosan ismert legyen. Ezt biztosítja a tartósan megjelölt állatok tartási hely változásainak központi nyilvántartása. A cél érdekében a szarvasmarhát tartó udvarokat és telepeket nyilvántartásba vettük.

- Az ország valamennyi szarvasmarháját 2000. január 1-jéig az ENAR szerint kell megjelölni és nyilvántartásba venni.

- A szarvasmarhákat 1997. szeptember 18-tól már kötelezően ENAR füljelzővel kell megjelölni. A jelölést továbbra is a területileg illetékes állatorvos végzi a kistermelőknél. A szarvasmarhát tartó köteles 15 napon belül gondoskodni az újszülött borjú krotáliázásáról és nyilvántartásba vételéről.

- A borjak ENAR szerinti krotáliázását és nyilvántartásba vételét az állam 450 Ft-al támogatja. Így az eddiginél drágább krotália és a költségesebb nyilvántartás nem terheli a szarvasmarha tartót.

- A borjúkornál idősebb, még jelöletlenül maradt szarvasmarhákat is krotáliázni kell. Ezeknek az ENAR szerinti megjelöléséért nem jár állami támogatás, annak teljes költségét a szarvasmarhát tartó viseli.

- Hagyományos, tehát nem ENAR füljelzőt 1997. szeptember 18-a után csak olyan szarvasmarha fülébe helyezhet be az állatorvos, amelyik az eredeti krotáliáját elveszítette, és marhalevelét korábban már kiváltották.

- Az ENAR krotáliázást és nyilvántartásba vételt követően a Központi nyilvántartó "Szarvasmarha ENAR Nyilvántartási Igazolólap - Marhalevél (igazolólap)" címen okiratot küld ki a tartó részére, a krotáliázást végző állatorvos címére. Ez az okirat teljes mértékben azonos a marhalevéllal, de nem kell érte külön fizetni. Emiatt 1997. október 18-a után az önkormányzat jegyzője új marhalevelet egyáltalán nem, csak előzőleg kiadott marhalevélről másodlatot, illetve pótlást adhat ki. Éppen ezért az 1 évesnél idősebb, hagyományos módon krotáliázott szarvasmarhák marhalevelét október 18-ig célszerű kiváltani, ha ez még nem történt volna meg. Ezután már csak ENAR szerinti átkrotáliázással lehet a marhalevéllal azonos, a központi nyilvántartó által díjtalanul kiadott igazolólaphoz jutni.

- Forgalomba hozni csak szabályosan megjelölt és régebben kiváltott marhalevéllal vagy ENAR igazolólappal ellátott szarvasmarhát szabad, ezek hiányában tilos a forgalomba hozatal. Az igazolólapot - marhalevelet a marhalevél kezelő irányítja és látja el az állategészségügyi igazolással. Az igazolólapot használatba vételre el kell kérni az állatorvostól.

- Az igazolólapnak a szarvasmarhát követnie kell. Ezért a gazda eladáskor a vevőnek az igazolólapot, az állatorvosnak pedig az igazolólap ellenőrző szelvényét köteles átadni. Szarvasmarha vásárlása esetén az eladótól kérni kell az igazolólapot, s azt át kell adni az állatorvosnak, aki gondoskodik az új gazda részére új igazolólap kiadásáról.

Az új rendszerrel kapcsolatban felmerülő kérdésekre az illetékes állatorvosok készséggel adnak felvilágosítást!

Dr. Szigeti Sándor
megyei főállatorvos

"Pepita utca"

A Felszabadulás utcai parkolók kivitelezése felemásra sikeredett. A kapubejárókat kihagyták az aszfaltozásból. A presszó előtt nem a már bevált merőleges parkolót építették meg, hanem a párhuzamosat. Majd a pontot az i-re feltéve árkot ástak a parkoló széléhez, hogy ne lehessen a régi rend szerint várakozni az autókkal. Az okokról kérdeztem Sánta Ferenc polgármestert.

- Amikor az önkormányzatunk eldöntötte, hogy a Felszabadulás utcán parkolókat épít, akkor az úgy volt eldöntve, hogy két oldalt leállósávot készítettünk. Sajnos a mostani közlekedési szabályok előírásai szerint a leállósávot a Közlekedési Felügyelet nem engedélyezte, csak parkoló foltokat, hogy szaknyelven mondjam. Ezért nem lehetett a merőleges parkolót a presszó előtt megépíteni. Az eredeti terv pedig így készült, hogy a szokásonhoz híven betudjanak állni. Sajnos ez a dolog nem ment.

Ettől függetlenül a parkolót megépítették az engedély szerint. Ehhez pedig elő van írva a szikkasztó árok. A műszaki átvételig ezt nem készítettük el, viszont ekkor előírták hiánypótlásra a szikkasztó árkot, ezért voltunk kénytelenek megcsinálni.

De hadd mondjak egy kis örömhírt is: a későbbiekben - lehet, hogy nem az idén az időjárás viszontagságai miatt - azokat a kapubejárókat, amelyek most kimaradtak, engedélyezték, hogy összeépítsük. Úgy gondolom, hogy akkor már lesz elegendő parkolóhely a presszóba járó lakosságnak. Balesetvédelmi szempontból, a KRESZ szabályai miatt nem engedélyezték a merőleges parkoló építését. Ilyenekre már új engedélyeket nem adnak ki. Sokan hivatkozhatnak rá, hogy Szegeden és más nagyobb városokban van ilyen. Mi is hivatkoztunk rá. Viszont az új közlekedési szabályok szerint a Közlekedési Felügyelet merőleges parkolókra nem ad ki engedélyt, mindegy, hogy az Szegeden vagy Csengelén van. Kérem a lakosság megértését. Arra is kérem őket, hogy a rendeltetésnek megfelelően használják!

Nem szeretem a törvényességet, a jogszabályokat felülbírálni. Nekem egy dolgom van: ha építeni, kivitelezni akarunk valamit, azt csak a törvényeknek megfelelően lehet. Az nyilvánvaló, hogy nem lehet Csengele községet összehasonlítani Szeged városával, még Kistelekkel sem. Éppen Kisteleken a KÉK Láng ABC előtti merőleges parkolót hoztam példának. Ott tolatással kell kimenni az E-75 főútra, ami sokkal veszélyesebb, mint Csengelén a Felszabadulás utcán.

Azt felelőtlenség lenne mondanom, hogy az idén kész lesz a kapubejárók összeépítése a parkoló foltokkal, de tavasszal mindenképpen. Erre most már van engedélyünk. A bolt előtt is szeretttük volna végigvinni az aszfaltot, de sajnos az útkereszteződés, a beláthatóság miatt ezt nem engedélyezték. Azért is van oda kitéve a várakozni tilos tábla.

Mégegyszer arra kérem a lakosságot, hogy az új helyzetet vegye figyelembe! Úgy gondolom, hogy ha valaki éppen nem a presszó-ajtóban bír megállni a kocsival, mindenkinek van annyi ideje, hogy pár másodperccel később érjen be. Egy beruházás valósult meg, és folytatódik. Ezzel esetleg a falu képét a későbbiekben kialakítjuk. Nem rontjuk, hanem javítjuk.

(-r -ly)

A gazdajegyző rovata

Az új tisztségviselők

1997. október 29-én megtörtént a Csongrád Megyei Agrárkamara tisztségviselőinek a választása. Az eredményeket az alábbiakban közlöm.

Az elnök Futó Tamás lett. Alelnöknek Egyed Bélát, Kiss Lajost és Seres Gyulát választották meg.

Az elnökség tagja lett: Bálint Péter, Bóka István, Dehény Zsolt, dr. Csikai Miklós, dr. Héjja István, Elek Sándor, Fackelmann István, Farkas Sándor, Garai Lászlóné, Juhász Pál, Nemes Nagy János, Nógrádi Zoltán, Prof. dr. Mucsi Imre, Szirovicza Péterné, Sztanó János és Vajnai Ernő.

Az ellenőrző bizottságba került Benkő Antal, dr. Petkó Béla, Gyuris Attila, Marton György és Szőke József. Póttagok: Kispál Ferenc, Varga Zoltán és Virágos Kiss István.

A Magyar Agrárkamarába küldöttek: dr. Csikai Miklós, Kovács Ernő, Nagy Ernő, Futó Tamás, Gyömbér László, László Béla, dr. Petkó Béla, Földi János, Hódi Pál, Tóth László, Gémes Pál, Ruzsity Mláden, Baranyás József, Vizi István, Borsi Sándor, Kiss Zoltánné, Kispál Ferenc, Szabó Lajos, dr. Mucsi Imre és Seres Gyula.

Gregus Sándorné

Hátba akarta szűrni a rendre figyelmeztetőt

Valamikor a bicskások faluja volt Csengele. Azonban hosszú évek óta nem fordult elő késelés a falunkban. Most ennek a folyamatnak vége szakadt.

1997. november 2-án a csengelei presszóban italozgatott G. S. román állampolgár. Este nyolc óra tájra igencsak felöntött a garatra, nem bírt magával. Kötözködött a vendégekkel, beleivott mások italába. Ekkor a magáról megfedkezett egyént Sz. I. csengelei lakos kivezette az utcára és a lakására tanácsolta. Ezt az erdélyi legény nem vehette jó néven, mert a nála lévő késsel a rendre intő válla felé csapott. Szerencsére a szűrő eszköz csak horzsolta a sértett lapockáját, viszont a dzsekije tönkrement.

Az elmenekült késelőt sikerült némi üldözés után elfogni. Most súlyos testi sértés kísérlete miatt folytatják ellene az eljárást. A kiutasítást követően valószínűleg sokáig nem jöhet majd hazánkba. Nem is baj!

M. M.

● *A teherautó tetején lapultak*

Lebuktatták a kacsatolvajt

A közelmúltban nem mindennapi módon leplezték le a csengelei kacsások az állatállományukat dézsmáló szarkát.

A bűnöző módszere nagyon egyszerű volt. A felhízalt állatok elszállítása ugyanis bizalmi elven működött, a méréshez nem kísérték el az állatnevelők a kocsit. Ezt használta ki a sofőr, és a vágóhíd előtt egy tanyában lepakolt néhány mázsányi kacsát, és a súlyhiányt ólomsúlyokkal pótolta.

A csengelei kacsásoknak feltűnt, hogy az utóbbi időben igen gyenge átlagsúlyt értek el, ezért összefogtak. Mikor a feltételezett szarka állatokat szállított Csengeléről, ketten észrevétlenül felfeküdtek a teherautó tetejére, egy autóban pedig követték őket. Egyetlen "fegyverük" a rádiótelefon volt, ezen tartották a kapcsolatot.

A tolvaj is tarthatott attól, hogy figyelik, ezért Kiskunmajsán tett egy felesleges kört, majd amikor meggyőződött, hogy nem követik, akkor folytatta útját. Kb. 70 kilométer után a gépkocsivezető lekapcsolta a teherautó világítását és csak kereső lámpával közlekedett tovább. A kocsit kísérők is világítás nélkül mentek utána. Az IFA egy tanyára fordult be, ahol elkezdtek a rekeszeket lerakodni. A két csengelei legény ezt a kocsitetőről figyelte. Már 40 kacsát vettek ki, mire a követő kocsi megérkezett.

A sofőr először arra hivatkozott, hogy megdőltek a ládák, ezért újra akarta őket pakolni. Ekkor viszont megszólaltak a teherautó tetején lapulók: akkor miért vettek már ki kacsákat a rekeszekből, miért rakták őket ki az ólba. Az enyveskezü gépkocsivezető erre megijedt, és 100 ezer forintot ajánlott fel, ha futni hagyják. A csengelei fiúkat ez nem hatotta meg, mert sokkal több értéket lophatott el tőlük. A némi késéssel megérkező rendőrök bilincsben vitték el a kacsákat elsikkasztó sofőrt és a lopott állatok organdáját.

Ez az "ügyeskedő" állatszallító közel 5 éve járt Csengelére. El lehet képzelni, hogy ennyi idő alatt mennyit lophatott el. Csak adalékul: sport Mercedesre is összejött belőle. Bizonyára sokunk tudja, hogy mennyi gürcöléssel jár a kacsázás. Nos, ő ezt megspórolta, mások verejtékén gazdagodott meg.

Egy jó ügyvéd valószínűleg már kiokosította, mert a kezdeti bőbeszédűsége ellenére most már hallgat. Ha nem is kap példás büntetést, de legalább most már nem lopkodja mások munkájának gyömölcsét.

M. M.

Visszatekintő

Ezt írták Csengeléről 30 éve:

Drága gyomirtás

Az öreg ott ül az ablak előtt. Kibámul rajta. Előtte az asztalon ceruza, füzet. Abba jegyzi fel, mikor, ki érkezik a szövetkezetbe, s ki megy el.

- Az agronómus? - kérdezem.

- Nem jön az most. Elkívánkozik tőlünk.

Története van ennek. Még a nyárra, meg tavaszra nyúlik vissza, a szőlőhöz. Harminc holdnál többet gyomirtóztak. Pedig mondták akkor, nem lesz ebből jó dolog. De hát az agronómus akarta. Sok jutott a szőlőtőkékre. Utána össze lehetett szedni a vesszőket. Odalett a termés.

Mondják, a krumplinál meg a kukoricánál is így jártak. Negyvenkilenc hold kukorica csak silónak lett jó. Eleinte kérte a tagság, adják ki részüket. Nem adták. Így aztán később elkerülte a gaz a kukoricát. Akkor aztán adták volna, de kinek. Tönkrement a termés. Odalett.

Az öreg most erre gondol. Nem látta már az agronómust két napja.

- Elmegy. Januárban máshová megy - mondja. - De hát ez a gyomirtás nekünk is sokba került. Drága gyomirtás volt.

Sz. L. I.

(A Vadgerlés Tsz-ről szóló írás a Délmagyarország 1967. november 30-i számában jelent meg)

Szigma-Pack

Október hónap végén a Magyar Távirati Iroda az alábbi tudósítást adta: "A moszkvai közegészségügyi hatóságok betiltották egy magyar-ukrán vegyes vállalat, a Sigma Pakk Kft. által gyártott marhahúskonzervek forgalmazását, mert vizsgálataik szerint ezek a termékek toxint termelő baktériumokat tartalmaznak, s két embernél botulizmust, azaz bénulásos tünetekkel járó ételmérgezést okoztak. A Moszkovszkij Komszomolec című lap beszámolója szerint két ember betegedett meg e konzervektől a nyenyec autonóm körzetben. A magyar-ukrán cég nagy mennyiségben szállít különféle konzerveket Oroszországba, Moszkvába és más városokba is".

A vállalat nevének helytelen írásával nem érdemes foglalkoznunk, valószínűleg a cirillbetűs átírás miatt változott meg. Az viszont érdekes, hogy mi eddig osztrák-magyar cégnek ismertük a konzervgyárat.

Feltűnő csend van azóta, hogy a hírt a tévék és rádiók lehozták. Információink szerint a két lebévult embert nem sikerült felkutatni. Tudjuk viszont, hogy a cég millió számra gyártott konzerveket. Akkor meg hogyan lehetséges, hogy csak ketten betegedtek meg? A konzervgyár azóta is változatlanul termel.

A gyár igen sok csengeleinek ad megélhetést, ezért szurkolunk, hogy az MTI híre kacsza legyen!

Molnár Mihály

Továbbra is másodikok vagyunk

1997. november 1. Csengele - Pázsit S. E. 2:1 (2:0)

Vezette: Kertész. 50 néző.

Csengele: Tóth I., Ádám, Szabó P., Túri, Vincze S. (Haraszi 60.), Szőnyi (Vincze F. 46.), Pipicz, Molnár Zs., Kun-Szabó (Muhel Zs. 46.), Vigh T., Góra.

Csengelei gólszerzők: Vincze S., Góra.

Tartalékos csapatunk szürke játékkal is begyűjtötte a kötelező három pontot.

Kun-Szabó Tibor

Szép helyezés a szegedi darts versenyen

November 8-án és 9-én rendezték meg az I. Szeged Open elnevezésű darts versenyt. Az "open" azt jelentette, hogy bárki indulhatott a vetélkedőn. Összesen 115 férfi küzdött az első napon az egyéniben. 22 egymás mellett felsorakoztatott gépen, mester 501 játékban folyt a bajnokság.

Csengelét egyetlen versenyző, Vigh Attila képviselte. Elsőként az érdi Pázmándi Gáborral küzdött meg. Nagyon jól indult, vagy 150 ponttal elhúzott, de végül a dupla 1-et nem tudta kidobni. A második fordulót viszont simán nyerte. A döntő mérkőzés igen szoros volt, a szerencse az érdi dárdásnak kedvezett.

A vigaszágon folyt tovább a verseny. A tompai Ipacs Zsoltot simán, 2:0-ra legyőzte Vigh Attila. A budapesti Szívós József sem bírt vele, ő is kikapott 2:0-ra. A Kiskunhalas színeiben játszó Csontos Csaba sem kerülhette el sorsát, őt is megverte 2:0-ra.

Úgy látszott, hogy falunk versenyzőjének diadalútját senki sem állíthatja meg. Ekkor jött viszont a makói Mező Csaba. A két ellenfél nagyon szoros versenyben küzdött egymással, 1-1 fordulót nyerve. A döntő mérkőzésen is fej-fej mellett haladtak. Az utolsó három körben egyiküknek sem sikerült kiszállni, pedig lehetőségük lett volna rá. Végül a makóinak kedvezett a szerencse. Egy hajszálon - vagy fél hajszálon - múlt, hogy Vigh Attila nem jutott tovább. Így is az előkelő 33. helyet sikerült megszereznie.

A verseny színvonalára talán jellemző, hogy olyan versenyzők is indultak, akik világcúcsot állítottak fel. Láttunk sok külföldi versenyzőt is.

M. M.

Csengele történeti kronológiája XIII.

1968

November 30-án bevezetik a villanyt a Vadgerlési iskolába.
Meggzúnik a volt malom területén lévő cseretelep.
Az év folyamán 43 gyermek születik, 37 házasságot kötnek.

1969

Az év során 38 gyermek születik, 25 házasságot kötnek.

1970

Január 1-jén a község lakossága 3154 fő.
Január 1-jével egyesül a Honfoglalás és Vadgerlés Tsz, létrejön az Egyesült Tsz..
Átadják a fogorvosi rendelőt a szolgálati lakással.
Az év folyamán 36 gyermek születik, 33 házasságot kötnek.

1971

Elkészül a ravatalozó.
Az év folyamán 18 gyermek születik, 20 házasságot kötnek.

1972

November 5-én a lelkésziséget plébánia rangra emelik.
Az év során 35 gyermek születik, 30 házasságot kötnek.

Molnár Mihály

Hirdetések

Sürgősen eladó egy csengelei tanya a faluhoz közel, kövesút mellett. Érdeklődni a 06-62/286 062 vagy a 06-77/492 166 telefonszámokon lehet.

Videótéka nyílt a Csengele, Vadgerlés u. 11. szám alatt! Nyitvatartás mindennap délután 4 órától este 8 óráig. Hetente újabb filmekből válogathat. Kölcsönzési díj premier filmnél 200 Ft, a többinél 150 Ft. Várom kedves kölcsönzőimet!

Nagy Tamásné

Fólia vagy műhely fűtésére alkalmas 6 db radiátor eladó. Érdeklődni lehet Novák Jenőnél a Csengele, Tanya 147. szám alatt.

Mindennemű szemes termény tisztítását vállalom. Ezen kívül szivattyúk javítását és felújítását, valamint terményszállító csigák készítését rövid határidőre vállalom. Varga Mihály Kistelek, Tanya 345. ☎ 259 990
rádió☎ 06-20/364 061

Árpa, kukorica, búza, zab, rozs vetőmag, köles kis és nagy tételben, továbbá tápok és örlemények kaphatók a csengelei vasútállomásnál lévő Kisbetérő termény boltjában (Kistelek, Tanya 312.). Nyitva 6-tól 18 óráig. Hétfő szünnap.

Fotó szaküzlet Kisteleken, a posta mellett!

- Igazolványkép 3 perc alatt!
- Gyermekszorozat, ballagás, esküvő-lakodalom, egyéb rendezvények felvétele.
- Fényképezőgépek, filmek, elemek, albumok, képkeretek nagy választékban kaphatók!
- Fényképezőgép javítás, szaktanácsadás.
- Filmkidolgozás 1 nap alatt!

Nacsá Jánosné fényképész
Kistelek, Kossuth u. 16.

rádió☎06-60/488 324 ☎(este) 329 659

Shell gázcseretelep nyílt a Csengele, Tanya 581. szám alatt, a konzervgyárral szemben. Nyitva mindennap 8-tól 20 óráig.

Csáki László

A csengelei Vetter Kft. megkezdte a fóliás termesztésű HRF típusú paprikafajta felvásárlását. Ugyanitt I. osztályú triticales vetőmag kapható. Érdeködni lehet az alábbi telefonokon:

(62) 286 144 és (20) 246 844.

Táp-takarmány kereskedésemet PB-gáz, tüzelőanyag és építőanyag (betongerenda, cserép, téglá, kőpor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) árusítással bővítettem. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

A nyitvatartási rend: keddtől péntekig 7-től 16 óráig, szombaton 7-től 12 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 024 rádió ☎ 06-60/480 678

Családi eseményekre (lakodalom, ballagás stb.) 220 Volttal működő hűtőkocsit lehet bérelni Csókási Lászlótól a Csengele, Petőfi u. 20. szám alatt. ☎ 286 082

Háztáji gépekhez való alkatrészek gyártását (fogaskerék stb.) vállalom. PB-gáz szabványos csatlakozó (pörkölőhöz stb.) állandóan kapható.

Dénes Balázs vállalkozó

Csengele, Felszabadulás u. 3.

☎ 06-60/487 337 és 06-60/471 858

**A Csengelei Polgárőr Csoport támogatóinak
havonta kétszer megjelenő lapja**

**Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó: Kucsora Péter
Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás u.11. Felelős szerkesztő: Molnár Mihály**
